

der bidrage Meeest, skulle være mere retfærdige og siintfølende end de mindre Formuende, troer jeg er urimeligt; men sæt ogsaa, at Retfærdighedsfølelsen følger med en større Formue, hvorfor opstiller man da ikke en Inddeling i 10—15—17—18 Classer; thi det er alligevel en vilkaarlig Inddeling. Om man derimod tager den større eller mindre Halvdeel, anseer jeg for at være ligegyldigt; men det forekommer mig, at man begaaer et Brud paa det Princip, som i Almindelighed maa ansees for det rette, nemlig at Enhver havde sin Stemmeret i den Commune, hvor han boer. Det forekommer mig, at der ligger en Beskyldning deri mod de ringere Classer, for hvis Rigtighed jeg troer, at Enhver maa blive Bevistet skildig.

Ordføreren: Jeg blev ikke lidet forundret over, at høre den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig. Jeg kan ikke troe, at han har læst Udvalgets Betænkning og hørt, hvad der er foregaaet ved 2den Behandling. Han hittede, at han ikke kunde gaae ind paa noget andet Valgretsgrundlag end den almindelige Stemmeret. I saa Tilfælde maa han ogsaa stemme imod Lovudkastet, saaledes som det kom fra Folkethinget, thi der er heller ikke Tale om almindelig Stemmeret. Hvis den ærede Landsthingsmand mener, at Enhver, der yder directe Skat til Communen, bør være Vælger, da er det brugte Udtryk ikke correct, og skulde det muligviis have været Meningen, saa er det jo heller ikke gennemført i Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Naar den ærede Landsthingsmand siger, at han ikke har hørt bestemte Grunde, hvorfor man skulde give Bestatningen nogen Indflydelse paa de communale Valg, saa maa jeg sige, at det har undret mig meget at høre dette af den ærede Landsthingsmand, da jeg med Visshed kan erindre, at jeg, og navnlig paa Udvalgets Begne, har udtalt Grunde i saa Henseende, og i ethvert Fald findes de trykte i Udvalgets Betænkning, saa hvis den ærede Landsthingsmand ikke havde hørt dem, kunde han have læst dem. Ligeledes har det undret mig meget at høre den Tale, som om noget Menneske havde tænkt og paastaet, at de mindre Bessatte skulde være mindre retfærdige og mindre siintfølende end

de høiere Bessatte. Jeg troer ikke alene, at Udvalget meget klart har udtalt, at det ikke havde den Ansueelse, men ogsaa, at jeg selv med et vist Estertryk har udtalt det Samme ved 2den Behandling. Udvalget og jeg mene, at i saa Henseende staaer Sagen aldeles lige i den lavere Bessatte og i den høiere Bessatte Klasse; der er i enhver af disse Classer ligemegen Retfærdighed og ligemegen Uegennyttighed, og der er i begge Classer ligemegen Uretfærdighed og ligemegen Egennyttighed — i alt Fald kan det Mobbatte ikke paavises. Det har derfor ikke kunnet Andet end forundre mig nu til Syvende og Sidst, efter at Forhandlingerne ere endte, at skulle høre disse Ting fremdragne, Ting, som ere tilstrækkelig behandlede isorveien baade skriftlig og mundtlig.

Frolund: Den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører besvarede mit Foredrag, har ikke forundret mig.

Da Ingen ellers ønskede at høre sig, opkæstes

Forslag til Lov

angaaende

de communale Valg i Kjøbstæderne

(see Anhang A)

og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning med 34 Stemmer mod 4.

Formanden: Da der saaledes ved Landsthingets Beslutninger er foretaget Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, bliver det at afgive til Formanden i det andet Thing med Anmodning om dets Fremme der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud af Kongerigets Finantser til Istandsættelsen af Frederiksborg Slotskirke*).

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 789—90.